

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 14. novembri 2013. aasta otsus (Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Saksamaa eelotsusetaotlus) — Bundesrepublik Deutschland versus Kaveh Puid

(Kohtuasi C-4/11) ⁽¹⁾

(Varjupaik — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 4 — Määrus (EÜ) nr 343/2003 — Artikli 3 lõiked 1 ja 2 — Selle liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest — Artiklid 6–12 — Vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumid — Artikkel 13 — Varusäte)

(2014/C 9/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bundesrepublik Deutschland

Kostja: Kaveh Puid

Ese

Eelotsusetaotlus — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määruse (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT L 50, lk 50, ELT eriväljaanne 19/06, lk 109), artikli 3

lõike 2 esimese lause tõlgendamine — Määruse (EÜ) nr 343/2003 artikli 3 lõikest 2 tulenev liikmesriigi kohustus võtta üle vastutus varjupaigataotluse läbivaatamise eest, kui esineb oht, et nimetatud määrusega kindlaksmääratud kriteeriumide alusel taotluse läbivaatamise eest vastutav liikmesriik rikub taotleja põhiõigusi ja/või ei kohalda direktiivides 2003/9/EÜ ja 2005/85/EÜ ette nähtud miinimumnõudeid

Resolutsioon

Kui liikmesriikidele on teada, et nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määruse (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest, III peatükis sätestatud kriteeriumide kohaselt esialgu vastutava liikmesriigi varjupaigamenetluses ja varjupaigataotlejate vastuvõtutingimustes esinevad süsteemsed puudused annavad tõsist alust arvata, et asjaomasel varjupaigataotlejal tekib reaalne oht saada koheldud ebainimlikult või alandavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 4 tähenduses — asjaolu, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus —, ei või vastutava liikmesriigi määramise menetlust teostav liikmesriik varjupaigataotlejat algselt vastutavaks määratud liikmesriiki saata, ning võttes arvesse õigust taotlus ise läbi vaadata, peab ta hindama selles peatükis esitatud kriteeriumeid, et teha kindlaks, kas mõne seal sätestatud kriteeriumi, või selle puudumisel sama määruse artikli 13 kohaselt saab määrata varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutavaks mõne teise liikmesriigi.

Seevastu niisuguses olukorras, kus varjupaigataotlejat ei saa üle anda esialgu vastutavaks määratud liikmesriigile, ei tähenda see asjaolu iseenesest, et vastutava liikmesriigi määramise menetlust teostav liikmesriik on kohustatud varjupaigataotluse määruse nr 343/2003 artikli 3 lõike 2 alusel ise läbi vaatama.

(¹) ELT C 95, 26.3.2011.